

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз П 2/2015
15.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Драгише Ђорђевића, Соње Павловић, Горана Чавлине и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљеног Е.г., П. з. е. и з. о. ДОО из Б. као правног лица и Д.С. као одговорног лица, због привредног преступа из члана 88. став 1. тачка 17. и став 3. Закона о управљању отпадом, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених адвоката А.М., поднетом против правноснажних пресуда Привредног суда у Београду Пк 2351/2010 од 19.02.2014. године и Привредног апелационог суда Пкж 288/14 од 22.01.2015. године, у седници већа одржаној 15.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.г. П. з. е. и з. о. ДОО из Б. као правног лица и Д.С. као одговорног лица, адвоката А.М., поднет против правноснажних пресуда Привредног суда у Београду Пк 2351/2010 од 19.02.2014. године и Привредног апелационог суда Пкж 288/14 од 22.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду Пк 2351/2010 од 19.02.2014. године окривљени Е.г. П. з. е. и з. о. ДОО из Б. као правно лице и Д.С. као одговорно лице оглашени су одговорним због привредног преступа из члана 88. став 1. тачка 17. став 3. Закона о управљању отпадом, па су осуђени и то: окривљени Е.г. П. з. е. и з. о. ДОО из Б., као правно лице, на новчану казну у износу од 450.000,00 динара, а окривљени Д.С. као одговорно лице, на новчану казну у износу од 45.000,00 динара коју су дужни да плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у противном наплата новчане казне за правно лице извршиће се принудним путем, а за одговорно лице новчана казна ће се заменити казном затвора у трајању од 45 дана. Том пресудом окривљено правно лице обавезано је да на име трошкова судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Привредног апелационог суда Пкж 288/14 од 22.01.2015. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног правног лица Е.г. П. з. е. и з. о. ДОО из Б. и окривљеног одговорног лица Д.С., изјављена путем браниоца окривљених, адвоката А.М. и пресуда Привредног суда у Београду Пк 2351/2010 од 19.02.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног правног лица Е.г. П. з. е. и з. о. ДОО из Б. и одговорног лица Д.С., адвокат А.М., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона и то конкретно због повреде одредбе члана 16. ЗКП и повреде одредбе члана 439. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљене ослободити од оптужбе, јер радње за које су оглашени одговорним не представљају привредни преступ.

Врховни касациони суд је на седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених, па је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 56. Закона о привредним преступима („Службени лист СФРЈ“ бр.4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, „Службени лист СРЈ“ бр.27/92, 24/94, 28/96, 64/2001 и „Службени гласник РС“, бр.101/2005), прописано је да ће се, ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе, сходно примењивати одредбе Закона о кривичном поступку које су таксативно наведене, између осталих, одредбе о захтеву за заштиту законитости (члан 419. до 424.).

Поменути Закон о привредним преступима, у делу који се односи на поступак по правним лековима и то захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек (глава XIII тачка 3.), у члану 130. прописано је да против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или против судског поступка који је претходио правноснажној судској одлуци, надлежни јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости, док је у члану 133. истог закона прописано да јавни тужилац захтев може подићи у року од шест месеци од дана када је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева за заштиту законитости.

Закоником о кривичном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 101/11, 121/12, 32/13, 45/13), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је у члану 483. став 1. да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је право окривљеног и браниоца за подношење захтева временски ограничено на рок од 30 дана рачунајући од дана достављања правноснажне судске одлуке окривљеном (члан 485. став 4. истог законика).

Из садржине напред цитираних законских прописа произилази да је одредбама Закона о привредним преступима који се примењују у поступку за привредни преступ у односу на важеће одредбе кривичног поступка, између осталог, различито одређен круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, због чега у поступку за привредни преступ не долази у обзир сходна примена одредбе члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима, већ се у погледу овлашћења за подношење захтева за заштиту законитости примењује одредба члана 130. Закона о привредним преступима која изричито прописује искључиву надлежност јавног тужиоца за подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека у поступку за привредне преступе.

Надлежни јавни тужилац у смислу цитираних законских прописа је Републички јавни тужилац који је, сходно одредбама члана 29. став 2. и став 3. тачка 1) Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС“, бр.116/2008, 104/2009, 101/10, 78/11, 101/11, 38/12, 121/12, 101/13) надлежан да улаже ванредна правна средства у складу са законом, дакле и захтев за заштиту законитости и да поступа пред Врховним касационим судом, а који суд је одређен законом (члан 30. став 1. Закона о уређењу судова – „Службени гласник РС“, бр.116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011- др. закон, 78/2011-др. закон, 101/2011 и 101/2013) за одлучивање о ванредним правним средствима изјављеним на одлуке судова Републике Србије, дакле и о захтеву за заштиту законитости у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима.

Како је, сходно цитираним законским прописима, само Републички јавни тужилац овлашћен за подизање захтева за заштиту законитости у привредном – казненом поступку и такво овлашћење није дато другим процесним субјектима, који само могу поднети иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подизање захтева за заштиту законитости у складу са уставним правом подношења предлога државним органима (члан 56. Устава Републике Србије), то је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљених недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљених одбацио применом те законске одредбе.

Записничар - саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.